

Оксамитове високогір'я

КУПИТИ

ВІН ПРАГНУВ ЗАВОЮВАТИ ЇЇ КРАЙ - ВОНА ПІДКОРИЛА ЙОГО СЕРЦЕ Третя частина циклу **The Velvet Montgomery Annuals**

Горда шотландка Бронвин Мак-Аррен не мала наміру підкорятися англійцю. Стівен Монтґомері прийшов у її край як загарбник, та, вражений її красою, силою і незламним духом, сам потрапив у пастку.

Бронвин хотіла ненавидіти його. Вона боролася з почуттями. Але він не відступав. Для нього Бронвин стала всім - і відважний завойовник був готовий здолати будь-яку перешкоду.

На тлі кривавих міжусобиць і ворожнечі між кланами зароджується кохання, що кине виклик гордості, честі та часу.

Пролог

Незважаючи на те що цілу ніч провів у дорозі, Стівен Монтгомері прямо тримався в сідлі. Він не бажав думати про наречену, яка чекала на нього в кінці цієї подорожі — чекала вже три дні. Його невістка, Джудіт, сказала кілька теплих слів стосовно чоловіка, що не тільки не з'явився на власне весілля, а й навіть не завдав собі клопоту надіслати листа з вибаченнями.

Але попри слова Джудіт і попри розуміння, що тяжко образив майбутню дружину, Стівен дуже неохоче залишав володіння короля Генріха. Йому було важко розстатися з невісткою. Джудіт, прекрасна золотоока дружина його брата Гевіна, впала зі сходів і втратила дитину, на яку так чекала. Кілька днів жінка перебувала на межі смерті.

Коли вона прийшла до тями й дізналася, що втратила дитину, одна з її перших думок — і це так природно для неї — була не про себе. Стівен забув про дату власного весілля й зовсім не подумав про свою наречену. Це Джудіт, незважаючи на хворобу й своє горе, нагадала про обов'язок одружитися з шотландською нареченою.

І от трьома днями пізніше Стівен проводив рукою по своєму густому темно-русявому волоссю. Йому кортіло залишитися зі своїм братом Гевіном, на якого Джудіт страшенно гнівалася, бо її падіння було не просто прикрим випадком. Всьому виною стала коханка Гевіна Еліс Четворт.

— Мілорде.

Стівен притримав коня й подивився на свого зброєносця.

— Вози надто відстали від нас. Вони не можуть їхати так швидко.

Стівен мовчки кивнув і спрямував коня до вузького струмка, який звивався біля дороги. Він зістрибнув з коня, нахилився і вмив обличчя холодною водою.

Існувала ще одна причина, з якої Стівен не поспішав зустрітися з нареченою, якої ніколи не бачив. Король Генріх, бажаючи винагородити родину Монтгомері за їхню вірну службу протягом багатьох років, підібрав для другого брата багату шотландську спадкоємицю. Стівен розумів, що має бути вдячний, але цьому заважало все, що він чув про неї.

Дівчина була повноправним лердом могутнього шотландського клану.

Стівен дивився на зелений лужок за струмком. Біс би взяв цих шотландців з їхньою абсурдною вірою, що якась жінка може бути достатньо сильна й розумна, щоб керувати чоловіками! Її батькові належало взяти за спадкоємця якогось молодого чоловіка, а не жінку.

Він скривився, уявивши собі, якою має бути жінка, що її батько призначив вождем клану. Мабуть, їй щонайменше сорок років, волосся кольору сталі, а тіло в неї потужніше за лицареве. Під час шлюбної ночі, безумовно, доведеться змагатися, хто з них буде зверху... і Стівен програє.

— Мілорде, — сказав хлопець, — маєте кепський вигляд. Мабуть, вас утомила довга подорож.

— Мене нудить не від подорожі.

Стівен повільно випростався, його м'язи заграли під одягом. Він був набагато вищий за свого зброєносця, а тіло було струнке й загартоване роками тренувань. Лицар мав густе кучеряве волосся, яке зараз злиплося на шиї від поту, міцну щелепу, гарно окреслені губи. Однак зараз під яскраво-синіми очима пролягли темні тіні.

— Їдьмо далі. Вози можуть наздогнати нас пізніше. Я більше не можу відкладати свою страту.

— Страту, мілорде?

Стівен не відповів. Ще багато годин відділяло його від того жаху, який чекав на нього у вигляді кремезної фігури Бронвин Мак-Аррен.

Розділ 1

1501 р.

Бронвин Мак-Аррен стояла біля вікна англійського замку й дивилась у двір. Крізь відчинене вітражне вікно зазірало тепле літнє сонечко. Вона трохи нахилилася вперед, щоби вдихнути свіжого повітря. Один із вояків унизу побачив її й багатозначно всміхнувся.

Дівчина швидко позадкувала, з грюкотом зачинила вікно й гнівно розвернулася.

— Англійські свині! — вилаялася Бронвин крізь зуби.

Вона мала приємний голос, наповнений шелестом вересу й туманів гірської Шотландії.

Почувши важкі кроки за дверима, вона затамувала дух, а потім заспокоїлася: людина пройшла повз кімнату. Дівчина була полонянкою. Люди, яких завжди ненавиділа, тримали її в полоні на північному кордоні з Англією, а зараз вони всміхались і підморгували їй, наче вгадуючи найпотемніші думки.

Бронвин підійшла до маленького столика з дубовими панелями посеред кімнати. Вона вчепилася в нього так, що аж дерево затріщало. Англійці були ворогами. На її очах вони вбили батька дівчини і трьох вождів клану. Її брат мало не збожеволів від того, що не може помститись як належить. А Бронвин сама все життя допомагала годувати й одягати членів клану після того, як англійці знищили їхній урожай і спалили будинки.

Місяць тому англійці взяли її в полон. Бронвин усміхнулася, згадавши, скільки ран вони з вояками завдали англійським солдатам. Четверо пізніше померли.

Але зрештою її полонили за наказом англійського короля Генріха VII. Король сказав, що бажає миру, і тому призначить англійця вождем клану Мак-Аррен. Він вважав, що може цього досягти, одруживши з Бронвин одного зі своїх лицарів.

Дівчина всміхнулася, думаючи про невігластво англійського короля. Вождем клану Мак-Аррен була вона, і ніхто не міг забрати в неї владу. Цей дурний король думав, що її люди скоріше послухаються іноземця, англійця, бо той чоловік, а вона жінка. Як мало Генріх знав шотландців!

Вона раптом обернулася, бо Реб загарчав. Це був ірландський вовкодав — представник найбільшої породи у світі — м'язистий, сильний, з шерстю як м'яка сталь. Батько подарував його чотири роки тому, коли повернувся додому після подорожі до Ірландії. Джеймі збирався натренувати Реба, щоб пес став охоронцем дочки, але, як виявилось, у цьому не було потреби. Реб і Бронвин одразу ж полюбили одне одного, і Реб часто доводив, що ладен віддати життя за улюблену господиню.

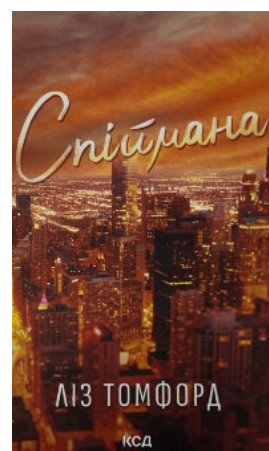
Рекомендована література

Твій образ

Правильне рішення.
Місто вітрів. Книга 2

Спіймана. Місто вітрів.
Книга 3

Оксамитова обітниця

Зміїне лігво

Розпусні загублені
хлопці. Книга 3: Їхня
люта Дарлінг

Перейти до категорії
Проза

КУПИТИ